

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Bizalom az Úrban.

Pécs, 1898. szept. 15.

Annak a nagy kétségbeesésnek, a mely a szörnyű katasztrófa hírére urrá lett minden magyar szívben, nemcsak az angyali jóságú királynénak elvesztése volt az egyedüli kutforrása; nagy része volt abban annak a szorongó aggodalomnak, hogy a csapásoknak ez a legszörnyűbbje megtörheti az oly sok szenvedésen átment ősz uralkodó lelkét s mivé lesz nemzetünk akkor, ha elveszti alkotmányának, boldogulásának azt az utolsó mentőhorgonyát is, a melyet az uralkodók mintaképének alkotmányhűségében, törvénytiszteletében és igazságszeretetében bír.

A birodalom tulsó felében óriási hullámokat verő nemzetiségi visszavonás már már szétrobbantással fenyegette a Habsburgok birodalmát s ha volt valami, a mi az ott dúló pártszenvedélyt csak pillanatra is elsimitani, az egymás ellen ádáz küzdelemre felvonult ellenfeleket egyesíteni képes lehetett, úgy az a Magyarország elleni gyűlölet, a kizsákmányolásunkra irányuló szövetekezés volt. Ebben a tekintetben csudálatos egyértelműség uralkodott az egymás közt minden egyéb téren élethalál harcot folytató osztrák pártok között.

Mi lesz szegény hazánkból, ha a birodalom eme zürzavarában elhagyja trónját az az uralkodó, aki rendületlenül áll a törvény talaján s aki soha arra rávehető nem lenne, hogy az egymással veszekedő osztrák népeknek engesztelő áldozatul Magyarország törvényes jogait és jogos érdekeit odadobja.

Ebben a nagy szorongatásban milliók szívéből szállt azért ég felé a megkönnyebülés sóhaja, a mikor a táviró meghozta a jóságos királynak azt a fönséges magasztosságú nyilatkozatát: »Istenben való bizalmamat nem vesztettem el.«

Megkönnyebbült az egész nemzet, mint a ki lidércnyomás sulya alól szabadult meg, mert ha valaha, úgy most volt a legigazabb valóság, hogy a nemzet érzelmeiben a legbensőbbben egybeforrt nagy királyával s ennek ember fölötti lelki erejéből merített erőt a nemzetet ért szörnyű csapás elviselésére.

Beteljesedett — az Iégnek hála — a nemzet szívéből vett az az ihletszerű kívánság, a melyet Szilágyi Dezső a magyar képviselőház örökké emlékezetes vasárnapi ülésén mondott: »Elhelyezzük az elhunyt nagy királyné áldott és szent emlékét hi-

ven a fenntartó nemzeti érzések kincstárába és emléktáblájára ráírjuk egy nemzet háláját. És oda nyújtjuk azt felséges urunknak és királyunknak is. Leljen nagy és kötelességérzetben megtelt szíve némi vigasztalást abban a tudatban, hogy a felséges házat ért csapás fájdalmában *a nemzet vele osztailanul együtt érez* és soha el nem enyészhetik az a jó, mely a trónról jön.«

A jóságos uralkodó kijelentette, hogy a milliók szívéből fakadó őszinte részvét *balzsam az ő mélyen sebzett szívére*. Ennek a balzsamnak egész tengerét ontja a hű magyar nép a felséges Úr lábaihoz, mert a fájdalom és részvét sehol igazabb, sehol mélyebb, mint a négy folyam birodalmában, nem lehet.

Nagy kérdések előtt állunk és a gyász nehéz napjait előreláthatólag ismét nehéz napok váltják föl az államügyekben. Az ég Ura el nem hagyja azt, aki el nem veszti bizalmát ő benne: bátran rábizhatja hát a magyar nemzet jó királyának e bizalomtól áthatott arany szívére, magas erényeire az ő igaz ügyét; nincs veszte addig Magyarország, míg törvényei, igazai, szabadsága fölött koronás királyának a szenvedések szörnyű tüze által minden földi salaktól megtisztított nagy lelke örökösök!

Erzsébet királyné halála.

Pécs, 1898. szept. 15.

Ma este érkezik a bécsi Burgba a magyarok Nagyasszonyának koporsója. A merre a dübörgő, prűszkölő vaskolosszus viszi, nincs magyar föld, de a magyarok sóhaja eléri, a magyarok gyásza körülveszi, a magyarok imája kíséri a legjobb királyi Asszony holttestét.

Az egész országban folynak az előkészületek a temetésre. Milliók és milliók nevében sok ezer ember indul utnak, hogy letegye a magyarok koszoruit a királyné ravatalára és ott legyen a temetésen, a sirnál, melyet milliók imája vesz körül.

Ma Baranyavármegye közönsége rőtta le a kegyelet és gyász adóját a királyné emlékének. És a kegyelet, a gyász ma is impozáns módon nyilvánult mindenfelé, hogy ne legyen nap, a napnak órája, az órának perce, mikor Erzsébet királyné nevét áldva ne ejtenek ki a magyarok, az ő magyarjai, kiket úgy szeretett s kiktől az Úrnak

tetszett a magasságos Egekbe szólítani, hogy ott legyen védőangyalunk!

A mai nap eseményeiről tudósításaink a következők:

A vármegye rendkívüli közgyűlése.

Baranyavármegye székházának gyászban volt nagytermében, hol a királyné szobra állt gyászlatyollal körítve, délelőtt 11 órára tekintélyes számban gyűltek össze a vármegye bizottsági tagjai, hogy a megye gyászának és részvétének kifejezést adjanak.

Tizenegy órakor belépett a terembe dr. Fejérváry Imre báró főispán fekete díszmagyarban és Trixler Károly alispán szintén fekete díszmagyarban.

A bizottsági tagok ünnepélyes csendben, felállva fogadták a főispánt és állva hallgatták végig az egész közgyűlést.

Báró Fejérváry Imre dr. főispán a következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

»Tekintetes törvényhatósági bizottság! A mai rendkívüli közgyűlés egybehívásának Erzsébet királynénak, Magyarország hőn szeretett királynéjának gyászos halála szolgál okul.

Szent István birodalmában nincs kebel, mely hidegen maradna; nincs szív, mely meg ne rendülne és nincs szem, mely ne könyezne a bánat miatt, a mit az ő halála keltett.

Szerettük felséges alakját, körülöveztük az imádat tűzével, a lelkesedés hevével és imádtuk a rajongásig őt, Magyarország védőangyalát!

S ime ott fekszik ravatalán, a melynél fájdalomtól megtörve, könyes szemekkel áll a koronás király és ott könyez a magyar.

És foháskodik a magyarok Istenéhez, hogy csillapítsa égő fájdalmát, óriási bánatát a legjobb királynak. Adjon neki erőt e legnehezebb óráiban a fájdalom elviselésére!

A legfájdalmasabb érzelmeiktől áthatva megnyitom a mai rendkívüli közgyűlést és felkérem az alispánt a miniszteri leirat felolvasására.«

Trixler Károly alispán — a szívek mélyébe ható szép beszéd után — felolvasta *Jakabffy* belügyminiszteri államtitkár leiratát, melyben a vármegye közönségét a királyné haláláról értesíti, majd így folytatta:

»Főispán ur Ó méltóságának ajkán az imént elhangzott megrendítő gyász szülte mély fájdalmunkat oly meghatóan tolmácsoló szavai után, lelkünkön uralgó érzelmek sugallatából indítványozom, miszerint a tekintetes közgyűlés a vármegye közönsége nevében elhatározni méltóztassék:

1. hogy nemzetünk Védőangyalának, boldogult Erzsébet királyné Ó Felségének áldott emléke a nemzet szívében soha el nem évülő szeretet, hódolat és kegyelet zálogául a mai közgyűlés jegyzőkönyvében megörökíttessék;

2. hogy Ó Felsége, hőn szeretett jóságos Királyunkhoz mélységes fájdalmában vele érző szívünk legmélyebb részvétének, alattvalói hódolatunknak és törhetetlen hűségünknek a magas trón számolyához juttatandó felirat által méltó kifejezés adassék;

3. hogy a folyó hó szeptember 17-én délután Bécsben végbemenendő örök nyugalomra helyezés alkalmával a vármegye közönsége három tagú küldöttséggel képviseltesék s ez iránt intézkedés megtételével az alispán bizassék meg;

4. hogy boldogult Királynénk Ő Felségének a nemzet halálját időtlen időkre hirdető, Budapestem emelendő emléksobrára a vármegye közönsége kétezer koronát szavazzon meg;

5. hogy a temetésen megjelenő vármegyei küldöttség által a boldogult királyasszony ravatalára a vármegye közönsége nevében *koszoru helyeztesék*, a következő felirattal: *»Baranyavármegye kegyeletes hódolata a magyar nemzet védőangyalának.«*

Ezek kapcsán tiszteletteljesen jelentem, miszerint intézkedtem, hogy a nemzetet ért mély gyász a vármegye területén méltó kifejezést nyerjen. A temetés végbemenetelig minden nyilvános multság, a temetés óráiban pedig az ipari és gyári munka szüneteljen. Intézkedtem, hogy a vármegye tisztikara a mély gyásznak fekete ruha vagy fátyol viselésével külsőleg is kifejezést adjon; úgy a vármegyei központi, mint járási hivataloknál, valamint a községeknél is a hivatalos iratokra hat hónapon át a gyász kifejezéséeként fekete pecsét használtassék.

A vármegyei bizottság tagjait fölkértem, hogy folyó hó 19-én délelőtt 9 órakor Pécsen a székesegyházban tartandó *gyász-isteniszteleten* megjelenni sziveskedjenek.

A Bécsben folyó szeptember hó 17-én végbemenő temetésen a vármegye közönsége nevében való megjelenésre *Trizler Károly* alispán vezetése alatt *Ország Lajos*, *Német Lipót* bizottsági tag urakat kérem megbízni.

Javaslatom elfogadását kérve, azon imaszzerű óhajjal zárom be szavaimat, hogy a magyarok nagy Istene áldja és óvja szeretett hazánk boldogulására a legnemesebb, a legjobb királyt!

Az indítványt a közgyűlés helyesléssel fogadta s a főispán kimondta a határozatot, hogy a közgyűlés az alispáni indítványt egyhangulag elfogadja.

A jegyzőkönyv hitelesítésére folyó hó 18-ának délelőtt 10 óráját tűzte ki a főispán s arra felkérte az alispán, illetve a főjegyző

elnöke alatt *Koszits Ákos*, *Hinka László* és *Zsolnay György* bizottsági tagokat.

— A közgyűlést bezárom! A főispán e szavai után egynegyed 12 órakor szétoszlottak a megye törvényhatósági bizottsági tagjai Baranyavármegyének a királyné halála alkalmából gyászbavont ősi tanácskozási terméből.

A törvényhozás a temetésen.

Budapest, szeptember 15-én. — A magyar törvényhozásnak az elhunyt királyné temetésén való részvétele tárgyában ma az országgyűlés mindkét háza ülést tartott.

A képviselőháznak ma d. e. 11 órakor tartott ülésén *Szilágyi* elnök bejelentette az intézkedéseket, a melyek a képviselőháznak a temetésen való részvételére vonatkozólag megteendőek. Indítványára elhatározta a Ház, hogy a temetésen husz tagból álló küldöttséggel képviselteti magát az elnök vezetése alatt. A küldöttségben a Ház valamennyi pártja képviselve lesz. A függetlenségi pártot *Györy Elek*, *Brázay Kálmán* és *Pichler Győző* képviselik.

A küldöttség különvonaton utazik Bécsbe, hol a magyar miniszteri palotában holnap, pénteken délutáni öt órakor gyülekeznek a tagok s innét hat órakor indulnak a ravatalhoz, hogy azon elhelyezék a képviselőház koszoruját.

A főrendiházban déli 12 órakor volt az ülés, melyen gróf *Károlyi Tibor* elnökölt, bejelentve, hogy a temetés Bécsben szombaton d. u. 4 órakor lesz. A főrendiház küldöttsége önként jelentkező tagokból fog állni. A koszoru, melyet a ravatalra helyeznek, ezt a feliratot viseli: *»Magyarország főrendiháza Erzsébet királynénak.«*

A főrendiház küldöttsége is holnap d. u. öt órakor gyülekezik s a koszorut hatkor helyezi el a templomban. A teme-

tés alkalmával a templomban csak az elnökségnek jut hely.

A gyászoló király.

Budapest, szeptember 15-én. — A király a temetés után két hónapra visszavonul Ischlbe.

A bécsi főgyűlésházmege gyásza.

Budapest, szeptember 15-én. — *Gruscha* bécsi biboros-érsek elrendelte, hogy a főgyűlésházmege összes templomaiban gyász-isteniszteletek tartassanak Erzsébet királyné lelki üdvéért.

A Polgári Daloskörből.

A pécsi Polgári Daloskör választmánya tegnap este ülést tartott, melyen a királyné halála feletti mély gyásznak jegyzőkönyvében adott kifejezést.

A gyász jeléül a választmány elhatározta, hogy tervezett *szüreti ünnepélyét elhalasztja, illetve nem tartja meg s egész Szilveszter-estéig semmiféle mulatságot nem rendez.*

A mi koszorúink.

Pécs város koszoruja, melyet a küldöttség a királyné ravatalára helyez, óriási cyprus és babérágakból font koszoru, a város színeit viselő szalagján a következő felirattal: *»Pécs sz. kir. város közönségének kegyelettelen hódolata Magyarországnak Nemtőjének.«*

A koszorut, úgy a vármegye koszoruját *Rech György* tanácsos a ma déli vonattal vitte előre Bécsbe. A város küldöttsége: *Majorossy Imre* polgármester, *Zsolnay Vilmos* és *Vaszary Gyula* rendőrfőkapitány ma délután 3 órakor utazott el Bécsbe a temetésre. Velük utazott el a vármegye küldöttsége is.

Az ügyvédi kamara.

Erreth János kamarai elnök ma gyászszegélyű meghívókon értesítette a pécsi ügyvédi kamara választmányi tagjait és tisztikarát, hogy a kamara holnap, pénteken d. u. 3 órakor a kamara helyiségében *rendkívüli választmányi ülést* tart, melynek egyetlen tárgyát a nemzeti gyászban való részvétel iránt való határozás képezi.

A diákok is gyásznak.

Az általános nemzeti gyászban részt vesznek a pécsi gimnázium nyolcadik osztályu ta-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Teljesületlen végzet.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Biz az orvosok lemondtak róla. Ha soká tart, hát még kihuzhatja a jövő tavaszig. De mire rügyet hajtanak a fák s kivirágzik minden, akkorra már nem fogja őt gyötörni a köhögés, akkor már nyugodtan fog pihenni sirjában. Pontosan kiszámítja ezt így az orvosi tudomány.

Igaz, a beteget magát, ki hol heteken keresztül elgyengülve nyomta az ágyat, hol pedig az élet minden reménységével eltelte járt-kelt és szötte ábrándos tervelt, magát azt a heptikás fiatal embert a doktorok szépen megvigasztalták, hogy így, meg úgy nemsokára gyógyul a baja, csak kicsit vigyáznia kell magára, mert hát gyenge a melle. Feri bizott is az orvos vigasztalásában, bizott benne avval a törhetetlen reménységgel, mely hű kísérelője szokott lenni a sorvadó betegnek. Hisz ennek tulajdonképen nincsen baja, nem fáj semmije, csak gyengének érzi magát, igen gyengének, de majd holnap, holnapután erősebb lesz. Így ringatja magát édes illúzióban mig szinte maga sem veszi észre, hogy kileheli a lelkét.

Feri környezete pedig, szülei, rokonai, ismerősei szintén mind hittek az orvos szavának. Persze ennek a másik szónak, mely őket a legrosszabbra készítette elő. Hisz annak kellett is hinniük mindazoknak, akiknek ez az

átlátszó arc feltűnt, ez a lilaszínű sápadtság, mely körülvevett két piros pontot, a halálos láz rózsáit. Azok a nagy barna szemek szinte tulvilági fényben világítottak a mélyen beesett, sötét üregből. Milyen soványok a tagjai, milyen áttetsző a keze azokkal a vékony ujjakkal, a rózsaszínű körmökkel. Biz ez a vézna test, mely nem gyarapszik izomban, erőben, lassan, biztosan közelg feloszlásához.

Mig a beteget dédelgette a remény, a melylyel szomoruan felhagytak hozzátartozói, volt egy valaki, aki remény és kétségbeesés közt szemlélte Feri betegségét. Fiatal szerelme volt az, a szép Malvin, gyermekkorának kedves pajtása. Szerelmük oly régi volt, mint ismeretségük; élt a szívükben attól a naptól fogva, hogy a tizenkétéves gimnazista egyszer pártfogásába vette a hat éves leánykát. A tizenkét év alatt, mi elmúlt azóta, egymáshoz fűzve érezték magukat mindig. S mikor elég idősök voltak ahhoz, hogy számolni tudtak az élet következményeivel: számlálták az éveket, hónapokat is, mikor Feri majd odalép Malvin szülei elé, s megkéri imádottja kezét. Megkéri, nem meggondolatlanul, hanem mert keresete, mind kettejük kis várandósága, biztosítja szerény megélhetésüket.

Szegény Malvin hol reménykedett, úgy mint a kedvese, hol pedig rettegett, hogy bekövetkezik az, amit az orvosok oly biztonsággal megjósoltak. Szeretni azonban még jobban szerette Ferit, kinek elvesztését, amint érezte, nem élheti tul. Egymásnak teremtette őket az Isten, hát mért akarja elválasztani? Mikor oly igen nehezen nélkülözik egymást, ha csak egy napra is. Hát azok a szép szerel-

mes ábrándok, azok az igéző ígéretek mind ne legyenek egyebek, pusztá leheletnél, ne valósuljanak meg soha?

Pedig Feri ezeket meg akarta valósítani, amint karácsony táján, a novemberi ködök leküzdése után megint fenn járt. Meg is kérte Malvin kezét, ennek szüleitől. De nem adták oda, megtagadták mindentéle kifogással. Hiszen az igazi okot csak nem mondhatták meg neki: azt, hogy nem akarják leányukat egy haldoklóval eljegyezteni. Hogy özvegy legyen, még mielőtt mátkasága véget ért. Hiába esküdött Feri, hogyan boldogítaná minden törekvésével ifju szerelmét, hiába erősíté, hogy Malvin nélkül nem tudja elviselni az életet.

Nem tudja elviselni az életet. Mintha bizony ez még oly soká tarthatna. Hiszen ez a kevés erő, mi még benne lakozik, már csak olyan utolsó fellobbanása a lángnak, mielőtt végkép elpusztulna. A márciusi szelek, a tavasz fuvalata beteg tüdejének nem a gyógyulást, hanem az enyészetet hozzák majd.

Malvin is esküdözött, hogy ő nem tud Feri nélkül élni. Szülei hiába utaltak Feri állapotára, ő jobban bizott kedvese reménységében, mint az orvosi jóslatban. Ő hű marad hozzá és ha kell, várni fog, mig meggyógyul de máshoz nem megy. Ezt a másik kérőt — mert kérő toppant be a házba, olyan, akit jó partinak szokás nevezni — ezt meg sem hallgatja. Pedig folyton erre unszolták őt szülei és rokonai, kik egy beteg miatt nem akarták elszalasztani a kedvező alkalmat arra, hogy gazdagon biztosítsák a leány jövőjét.

Igy teltek a hónapok, szomorúságban a két szerelmes részéről. Feri nyomott lelki han-

nulói is, a kik egymás között elhatározták, hogy Ő Felségének, a királynének meggyilkolása miatt érzett gyászuknak külső jele gyanánt harminc napon át fekete gyászszalagot fognak viselni kalapjukon.

Nincs végrendelet.

Budapest, szeptember 15-én. — A »Wiener Tagblatt« mai számában illetékes helyről vett értesülés alapján kijelenti, hogy a királyné végrendeletéről forgalomba került hírek koholtak.

A meginterwiewolt gyilkos.

Budapest, szeptember 15-én. — *Luccheni* tegnapi fogságában egy újságíró előtt következőképpen nyilatkozott:

»Én jó ember vagyok és ha pénzem volt, megosztottam nálamnál szegényebb emberekkel. Mindenemet odaadtam. Anarchista vagyok; gyűlölöm a burzsoá társadalmat. Ideálom volt, hogy a szivtelen emberiséget felrázom egyik kiváló alakjának megölése által. Elértem ezt az ideált és nem érzek semmiféle megbánást vagy lelkiismereti furdalást. Én egy eszmének éltem; a világgal nem törődöm: itéljenek fölöttem.

Mikor a holttestet beszentelték, *hallottam a harangok zugását, de ez engem nem indított meg. A harangzúgásból kihallottam a bourgeoisie síró szavát és ez nekem jól esett.*

A gyilkos nevére ma egy tiz frankos utalvány érkezett a postán. Ennek feladója után megindították a nyomozást.

A szarvas miatt.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. szept. 15.

A vadászaton történt szerencsétlenségeknek egyik leggyászosabbja az a szerencsétlenség, mely *Draskovich* Károly gróffal, *Draskovich* Iván gróf fiával történt a baranya-sellyei uradalmi vadaskertben.

Draskovich grófék a nyarat Pozsonyból lejövet sellyei birtokukon töltötték. Gyakoriak voltak a vadászatok az uradalom területén s vasárnap is nagy vadászatot tartott Iván gróf, a vendégül náluk időző *Odeschalchy* hercegnő tiszteletére. *Draskovich* Iván gróf ekkor megsebzett egy szarvast, amely azonban elmenekült.

gulata még siettetni látszott elemésztő baját. Egyre gyengült az ereje, egyre hosszabban volt láncolva az ágyhoz. Malvint pedig otthon biztatták avval a másikkal, kiről tudni se akart. Így lassankint elszállt minden remény, — nem maradt más, mint a kétségeésés. Ez pedig rossz tanácsadó.

A fiataloknak is, kik nem lehettek egymáséi az életben, azt tanácsolta a kétségbeesés, hogy egyesüljenek a — halálban. Meg is irták szépen a leveleket, melyekben bucsut mondtak az életnek s aztán kimentek a kertbe, kedvenc helyükre, melyhez a legédesebb órák emléke fűződött. Feri kivette a forgópisztolyt s kedvese szívére irányozta, ki boldognak mondta magát, hogy szeretőjének keze adja neki a halált. A lövés eldőrdült.

Feri még egyszer csókbán felfogta a haladoklónak elszálló lelkét, aztán a saját szívébe röpitett egy golyót. Azaz nem a szívébe, csak a mellébe, s a lövések zajára elősiető cselédek még életben találták.

És ő életben maradt! Sőt mintha a börtön s a végtelen lelki fájdalom meggyógyították volna testi baját. Pedig a bírak engedtek neki időt, hogy a halállal meneküljön a szentencia elől. Késő ősszel azonban mégis megtartották a végtárgyalást, el is ítélték egy esztendei rablásra. Azóta már sok esztendő múlt el s Feri viruló egészségben, de gyászoló lélekkel gyakran felkeresi annak a sírját, kit nem bírhatott az életben, kivei nem egyesítette a halál. De sajnó szívet egész életén át mindhalálig csak az ő emléke tölti be.

Petrus.

Másnap ismét folyt a vadászat. A fiatal gróf az atyja által megsebzett szarvasra vetette ki a célt s a hajtóknak parancsot adott, hogy azt kergessék föl.

Délután négy óra tájban egy hajtó jelentette is Károly grófnak, hogy megvan az atyja által megsebesített szarvas. A fiatal gróf erre kétszövű, golyóra töltött Lancaster-kegyverének mindkét ravaszát fölhúzta és úgy sietett a szarvas nyomába.

Atyja és a társaság többi tagjai elmaradtak tőle; ő pedig, a mint a szarvast elébe hajtották, rálőtt és el is találta. A hatalmas állat azonban ezt a lövést is elviselte; nem rogyott össze, csak megállt, mintegy várva a harmadik golyót, amely kioltsa életét.

A fiatal gróf erre lábhoz ereszté kegyverét, melynek másik ravasza még föl volt húzva és azt várta, merre indul a szarvas, hogy kényelmesen célba vehesse.

A nemes állat egy szökéssel tovább iramodott s a gróf erre fölkapta a fegyvert, hogy rálőjjön.

És ekkor történt a végzetes szerencsétlenség. A fegyver fölhúzott ravasza megakadt egy bozót tuskés ágán és elsült. A golyó bal arcát találta a fiatal grófnak, a bal járomcsont alatt hatolt be, *összezúzva az arc-csontot. A balszemét kiütötte és a koponyacsontot betörvén, az agyból is ellőtt egy darabot.*

A hajtó, a ki a fiatal gróf mellett volt, látva, hogy az megsebesülve rogy össze, rémulten sietett a társasághoz. Azok hallották mindakét lövést és már indultak, hogy megnezzék az elejtett szarvast. Képzeltető rémulatuk, mikor a hajtó azt jelentette, hogy a szarvas elmenekült s a második lövéssel a fiatal gróf lötte meg magát.

A fiatal gróft ott találták a sűrűben vérbeborulva, eszméletlenül. Hordágyat csináltak neki s ezalatt *Veress* dr. járásorvost a helyszínre hívták, a ki még a gyászos szerencsétlenség helyén bekötözte az eszméletlenül levő gróf fejét. Este hét órakor szállították be a sellyei kastélyba a fiatal gróft, kihez táviratilag hívták ki *Schwartz* Frigyes dr. kórházi főorvost Pécsről.

A szerencsétlenül járt gróf nem tért magához sem akkor éjjel, sem pedig kedden és tegnap. Eszméletlenül feküdt ágyán, a hol az orvosok és családja szakadatlanul aggódva álltak körül a beteg ágyát.

Tegnap táviratilag hívták a beteghez a grófi család rendes háziorvosát dr. *Gerzony* egyetemi tanárt Bécsből, a ki ma egész nap a beteg mellett volt.

A huszonöt éves fiatal gróf szervezete eddig is csodálatraméltóan tartott ki az élethalál küzdelemben s a halálos sérülés miatt ma is immenins a veszély s a remény csekély, hogy a fiatal gróf életben marad. Ma már Pécssett halálhíre is terjedt el, a mi azonban — szerencsére — nem bizonyult valósnak.

Mindenesetre az isteni gondviselésnek lesz betudható, ha az orvosi tudomány megmentheti az élet számára a fiatal gróft, a ki véletlen szerencsétlenség folytán áll most a halál küszöbén!

H i r e k.

Pécs, 1898. szept. 15.

Erzsébet királyné emlékezete.

Te, kit úgy imádtunk, kiért lelkesedtünk, Kinek bánatában osztozott nemzetünk, Ki oly kegyes voltál s népünk' úgy szeretted: Ó, fájdalmas anya, Érted gyászolunk mind, honunk Nagyasszonya!

Nagy szived nem dobog, gyilkos tör járta át; A nagy bánattal telt, hű szív dobbanását Egy gaz martalócnak töre elnémitá: Ó, fájdalmas anya, Árván hagyta minket, honunk Nagyasszonya!

Vigasztalan állunk ravatalod mellett, Lelkünk megdermedve, szívünk majd megreped, S e szókat rebegi millióknak ajka:

Ó, fájdalmas anya, Tekints le hazánkra, honunk Nagyasszonya!

Tekints le egedből, csillagok honából, Halld meg esdő szavunk a haza porából, Feléd száll az, ezer sóhajtól kísérve:

Ó, fájdalmas anya, Könyörögi népedért, honunk Nagyasszonya!

Szállj dicsőült szellem, néped közé lépj le, S oktass minket jóra, nemesre és szépre, S mély gyászunkból ujjá Phönixként ebredünk: Ó, fájdalmas anya, Ébreszsz öntudatra, honunk Nagyasszonya!

Törrel átszűrt szived pirosuló vércseppje Legyen tartós béke oldhatlan pecsétje, Legyen szoros kapocs, enyészhetlen lánc-szem, Ó, fájdalmas anya, Légy fönt közbenjárónk, honunk Nagyasszonya!

Fájdalomtelt lelked enyhet nyert bújára Ott, hol minden bűnnek végre van határa, Ott, hol csak az öröm szentelt tüze lángol: Ó, fájdalmas anya, Te immár boldog vagy, honunk Nagyasszonya!

Mi pedig, kik tőled elhagyatva vagyunk, Fájdalomtört szívvel, mélyen sújtva sirunk Ravatalod előtt, térdeinkre hullva; Ó, fájdalmas anya,

Áldott légy, üdvöz légy, honunk Nagyasszonya!

Tiborc Ágost.

Napirend 1898. szeptember 16-án.

Naptár: péntek, szept. 16. — Róm. kath.: Eufémia. — Prot.: Eufémia. — Görög-kel.: (szept. 4.) Babilasz. — Zsidó: Elul 29. — Nap két 5 óra 23 perckor; nyugszik 5 óra 58 perckor. — Hold két reggel 5 óra 54 perckor; nyugszik déltán 5 óra 35 perckor. Ujhold 1 óra 10 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg, száraz idő várható.

Jótekonny uőgyelet rendkívüli közgyűlése d. u. 5 órakor.

— (A város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében, a szokásos 11 óra helyett kivételesen azért, hogy a tagok 11 órakor a vármegye rendkívüli közgyűlésén megjelenhessenek. Az ülésen *Majorossy* Imre polgármester elnökolt a főispán helyett s jelen voltak: *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Dragonescu* Döme kir. pénzügyigazgató, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Nendtvich* Andor árvaszéki elnök, *Tichy* Ferenc, első aljegyző, *Kindl* József, *Záray* Károly dr., *Egry* József, *Jobst* László dr., *Krasznay* Mihály, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Cirer* Elek dr. tiszti főorvos, *Kiss* József, *Szuly* János, *Zsolnay* György kir. főügyészi helyettes és *Kovácsffy* Kálmán államépítészeti hivatalfőnök. Az ülésen a polgármester havi jelentése után tudomásul vették a tiszti főügyész, a királyi főügyészi helyettes jelentéseit és a szakreferensek havi jelentését s az ülés egy-egyed 11 órakor véget ért.

— (A pécsi püspök a királyné temetésén.) *Hetyey* Sámuel pécsi püspök ma este a félhét órai vonattal utazik el Bécsbe Ő Felségének temetésére titkárjának, dr. *Igaz* Bélának kíséretében.

— (Önkéntesek vizsgálja.) A pécsi tizenkilencedik honvédegyeszed önkéntesei mint ezelőtt, úgy az idén is Székesfehérváron fognak tiszti vizsgára állani és pedig szeptember 26—30 napjain. A vizsgáló bizottság elnöke görögöi és topolci *Görgei* Vince vezér-

őrnagy, a nyolcvanegyedik honvéd gyalogdandár parancsnoka lesz. Az eredmény kihirdetése után vigan fognak hazatérni a nehéz egy évi szolgálatot kitöltött önkéntesek, már azok, a kikre rá nem szózza a vizsgáló bizottság a még nehezebb — második esztendő.

— **(Személyi hír.)** Dr. *Fejérváry* Imre báró főispán ma délután a három órai vonattal Bécsbe utazott, hogy a királyné Ő Felségének temetésén jelen legyen. Pécsre vasárnap fog visszajönni.

— **(A kerékpárverseny jövődelme.)** A Pécsi Bicycle Club választmányi ülésén leszámoltak a tanácsülés és verseny megtartásával járó költségek és bevételekről. A verseny látogatottságát legjobban bizonyítják az itt kitűnő számadatok, a mennyiben dacára a nagy kiadásoknak, háromszáz forint marad tiszta jövedelem gyanánt a verseny bevételeiből.

— **(Halálozások.)** Tegnap este negyvenhétéves korában hosszas szenvedés után elhunyt *Fischer* János kereskedelmi és iparkamarai irodatiszt. Temetése holnap (pénteken) lesz a sánc utca hét szám alatti gyászházból. Engesztelő misét ugyancsak holnap délelőtt tíz órakor fognak az Urnak bemutatni az elhunyt lelkiüdvéért a ferenc-rendi plebánia templomban. — *Halka* Géza, II. oszt. gimnáziumi tanuló ma reggel 1/4 7 órakor 12 éves korában rövid szenvedés után meghalt. Az ifju halott temetése holnap, szeptember 16-án d. u. 4 órakor fog végbemenni a siklósi-utca 44. sz. gyászházból a budai külvárosi temetőbe.

— **(A szentlőrinci főszolgabíró fegyelmi ügye.)** *Polgár* Jenő szentlőrinci főszolgabíró fegyelmi ügyében már határozott a fegyelmi választmány, mely a felfüggesztett főszolgabírót a hivatalos ügyek kezelése körül elkövetett szabálytalanságok miatt ötszáz forint pénzbüntetéssel sújtotta és hivatalába visszahelyezte. *Polgár* Jenő felfüggesztése után nyugdíjaztatása iránt kérvényt adott be, melyre vonatkozólag a legközelebbi megyei közgyűlés fog határozni.

— **(Kinevezés.)** *Takács* László, máramarosszigeti városi joggyakornok, a dárdai kir. járásbírószághoz aljegyzővé nevezetett ki.

— **(Rejtélyes gyilkosság.)** *Blau* Ede pécsi születésű, harmincöt éves nőtlen vasuti hivatalnok Budapesten tegnap délután hazament murányi-utcai lakására és lefeküdt egy kis délutáni alvásra. Anyját megkérte, hogy este hét órakor költse fel. Szokás szerint ilyenkor a lapokat olvasta és aztán elment sétálni. Anyja hét órakor csakugyan bement fia szobájába, hogy felköltse, azonban rémülten vette észre, hogy hiába szólítja fiát és hiába rázogattja, az nem mozdul. Sikoltozva rohant ki az udvarra és segítségért kiáltott. A házbelieknek, a kik hozzá siettek, borzadva beszélte el, hogy fia valószínűleg öngyilkos lett. Nemsokára orvost hívtak, ki már csak a halált konstataulta. Az orvos egyidejűleg értesítette a rendőrséget, honnan az inspekciós rendőrfogalmazó a helyszínre sietett. Eleinte öngyilkosságnak látszott az eset, azonban az a körülmény, hogy a pisztolyt, amelylyel a fiatal ember halántékon lötte magát, nem találták meg sehol, arra is enged következtetni, hogy talán gyilkosságnak esett áldozatul. Ez irányban indította meg a nyomozást a rend-

őrség. Ellenben az öngyilkosságra vall az, hogy a halott suta volt és balkezének bal uja, melylyel a ravaszt szokták meghuzni, be volt görbülve, mintha pisztolyt tartott volna a kezében. Továbbá beteges ember volt és lehet, hogy betegsége kergette a halálba.

— **(Anyakönyvvezetői kinevezés.)** *Kopacsek* István, hetvehelyi anyakönyvvezető a paksi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető - helyettesé kinevezetett és a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízott.

— **(Árvák vagyona.)** A városi árvapénztárban — mint az *Nendtvich* Andor árvaszéki elnöknek a város mai közigazgatási bizottsági ülésén előterjesztett jelentéséből kitűnik — a múlt hóban árvavagyon 780.093 frt kezeltetett, kiadás pedig 99.480 frt volt. Ötvenhárom gondnoki számadás vizsgálatot felül és hagyatott jóvá. Gyámság alól 16 egyén szabadult fel; 6 vagyontalan, 10 vagyonos. Ez utóbbiaknak 2307 frt szolgáltatott ki. Elintézték az árvaszék 477 ügydarabból kétszáz-kettőt; a folyó hóra hátralékban maradt 205 ügydarab.

— **(Egy gyári leány balesete.)** Tegnap este hét órakor szerencsétlenül járt egy munkásleány a Schützer-féle szigeti-országuti szappangyárban. Egy társnőjével a gyárból ki akarták vinni egy nagy vasfazékban a forró, folyékony szappant, mikor a gyár sikos padlóján *Hajdu* Julcsa megcsuszott s elesvén, a forró szappan reá ömlött. Lábát, kezefejét és arcát forrázta le a tizenhétéves leánynak a forró folyadék s úgy vitték haza szülei lakására s most otthon ápolják.

— **(Az Athletikai Klub)** jövő hó 9-én délután 3 órakor tartja a Tornacsarnokban évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyszorozata a következő: 1. Évi jelentés. 2. Zár számadás megvizsgálására 3 tagu bizottság kiküldése. 3. Pénztárnoknak a felmentvény megadása. 4. Jövő évi költségvetés megállapítása. 5. Régi tisztikar leköszönése. 6. Új tisztikar választása. 7. Be nem hajtható követelések leírása. 8. Indítványok. A közgyűlést este 8 órakor a »Vadember«-ben társas összejövetel követi.

— **(Leesett az állványról.)** *Balaton* István, tizenkétéves gyerek, aki *Fülöp* János építésznél egy házépítés körül mint kifizető volt alkalmazva, ma reggel szerencsétlenül járt. Fölküldték az építési állványra, honnan — még ki nem derített okból — lezuhant és bal kezét összetörte. Ápolás végett az Irgalmasok kórházába szállították.

— **(Közegészség a múlt hóban.)** Pécs város közegészsége a múlt hóban kedvezőtlen volt. A közkórházak betegforgalma huszonnégygyel apadt ugyan, de a hevenyfertőző és egyéb kórok sok megbetegedést okoztak. Születés volt 118; halálozás ugyanannyi, szaporulat tehát nem volt. Házasság 32 kötött. Az elhaltak közül a legmagasabb kort egy 88 éves izraelita kereskedőné érte el.

— **(A csurgói főgimnázium jubileuma.)** Százéves fennállását ünnepelte volna e hónap 20-án a csurgói evangélikus főgimnázium. Nagyban készülődtek már erre az ünnepségre, amelyre egyszersmind a gimnázium új épületeinek felavatását is tervezték.

A királyné halála miatt azonban elhalasztották ezt az ünnepélyt egy időre. Antal Gábor a dunántúli evangélikus-református püspök most azt a hivatalos értesítést adta ki, hogy az ünnepélyt a jövő tavasszal Csurgón tartandó egyházkerületi közgyűléssel egyidőben rendezik majd.

— **(Himen.)** *Fried* Mihály Pécsről eljegyezte *Strausz* Herminát Aradról.

— **(Osztálysorsjáték.)** Az osztálysorsjáték tegnapi húzásán ötezer koronát nyert 46067, 41240, kétezer koronát 23741, 24799, 96627, 58212, 7569, 87422, 92482, 31643, 95742, 6724, 97041, 52984, 45829, 31114, 15334, 47412, 49241, 26163, 36497, 31788, 82980, 41845, 61731, 1621, 86303, 84746, 25553, 56180, 43999, ezer koronát 79978, 53835, 75681, 36155, 47841, 57610, 89883, 82732, 80486, 77027, 22124, 48600, 54652, 83223, 29961, 58623, 74917, 32329, 89808, 42387, 57502, 45948, 43392, 68258, 80778, 84867, 10379, 74638, 40092, 36570, 59560, 23688, 98903, 25999, 10021, 57205, 38329, 21156, 26374, 62300, 92305, 36656, 42159, 55326, 19296, 31405, 37435, 237, 25150, 45454, 4788, 91140, 1173, 38164, 71345, 17046. Ötszáz koronát 70834, 97579, 24144, 35455, 35267, 11795, 22707, 46405, 78117, 10115, 15446, 68696, 20438, 77756, 15624, 16425, 15943, 40109, 24311, 49631, 40967, 8624, 9794, 4539, 14328, 75973, 68028, 91655, 7869, 15997, 84359, 70258, 64232, 25569, 2464, 74120, 87827, 91994, 76676, 69984, 87610, 97903, 18570, 79352, 91804, 21628, 97367, 43563, 11077, 49205, 30089, 59570, 107, 60359, 7710, 11733, 91924, 72115, 37029, 36383, 6601.

— **(Elhallgatott a nóta.)** Amikor hírül hozták a megdicsőült királyné halálát, egyszerre elhalgatott a vig muzsika a mulatóhelyeken és kávéházakban. A cigányok szomorúan fogták hónuk alá hegedűjüket és szótlanul ballagtak hazafelé a sötét éjszakában... Olyan lett a város nagy hirtelen, mint valami siralomház, amelyből egészen kihalt a vidámság és az öröm... A primás ijedten vette észre, hogy a hegedűjén elpattant a hur. Talán az is a nagy fájdalomtól szakadt ketté... Másnap még ijesztőbb, szomorubb lett a város képe. Mindenütt fekete zászlók hirdették a nagy nemzeti gyászt, a megmérhetetlen országos csapást. Az árván maradt cigányok, a kik igazán csak éjszakáról-éjszakára élnek, csüggedten járkálnak a városban, azon töprengve, hogy mindennapi kenyerüket hogyan fogják megszerezni. De azért nem zugolódnak sorsuk ellen a jó, barnaképű fiuk, mert szívük mélyéből gyászolják ok is felséges királyasszonyunk halálát.

— **(Zsebkendő-statisztika.)** Egy amerikai lap kiszámította, hogy mennyi zsebkendőt használnak el naponként az Egyesült-Államokban. Első pillanatra csodálkozunk, ha halljuk, hogy az amerikaiak naponként 75.000 tucat zsebkendőt vesznek, a mi egy évben 27,375.000 tucatot, vagyis 328,500.000 zsebkendőt tesz ki. De ha tekintetbe vesszük, hogy az Egyesült-Államoknak 78 millió lakosa van, mindjárt nem fog oly borzasztó nagynak tetszeni ez a szám. Mert e szerint egy amerikai átlag évenként négy zsebkendőt használ el, a mi nem épen sok és bizonyára nagyon so-

kan használnak többet és olyanok is lesznek, a kiknek négy sem kell. A legtöbbet használják el a nagyvárosokban, ami abból is kitűnik, hogy például New-Yorkban állandóan legalább 350 millió zsebkendő van a raktárakban.

— **(A főkapitány rendelete.)**

Vaszary Gyula rendőrfőkapitány ma a következő felhívást adta ki: »Az 1879. évi XL. t. c. 102. §-a alapján felhívom az összes fogat tulajdonosokat, miszerint minden járműnek, legyen az hintó vagy terhes kocs, éjjel ugy a város bel, mint külterületén az esteli sötétség beálltától egész a reggeli szürkületig feltűnő helyen lámpával világítva kell lennie. Az ezen felhívás ellen vétők az 1879. évi XL. t. c. 120. §-a alapján 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fognak büntettetni.«

— **(Nem iszik többet olasz bort.)**

Némelyik embernek még a gyászában is nyilvánul a tragikomikum. Egy részeg, bus magyar dülöngött vasárnap este a téglával és más építési anyagokkal félig eltorlaszolt Makár-utcán végig. A bus magyar erősen nekivágódott egy téglarakásnak. És nagy felindulásában így kiáltott:

— Megálljatok hitvány taljánok! Megöltétek a királynénkat. Nem iszom többet olasz bort.

Ha fogadását valóban meg is tartja a bus magyar, akkor nem lehetetlen, hogy fölkapik az olasz bormérőknek az álla. Ő legalább oly italkedvelőnek nézett ki.

— **(Mi mindenre kell az állam pénze.)** A vízből kifogott holttestek elteme-

tésének költsége eddig ama községeket terhelte, amelyek határában a holttesteket kifogták. Így történt azután, hogy a főváros környékén némely község aránytalan terhet viselt, mert a Budapesten Dunába ugrott s itt ki nem fogott holttesteket ott kellett eltemetni. Azaz kellett volna. Alapjában véve ugyanis ebben a községekben nem igen temették el az öngyilkosokat, mert a falubelieknek volt magukhoz való esze. Ezt bizonyítja az, hogy a jó falusiak a község területén partra vetődött holttesteket szépen behajigálták a Dunába, hogy tovább vigye s hogy a temetés költségét más falu viselje. Megesett azután, hogy egy-egy szerencsétlen ember holttestét ötször-hatször is visszavetették a folyóba, amely azután heteken át vitte tovább. Hát ez a rut helyzet a jövő évtől kezdve megváltozik. A kormány ugyanis kimondotta, hogy a vízbe fult s partra vetett emberek holttesteit az állam költségén kell eltemetni. Kimondotta továbbá azt is, hogy aki ilyen holttestre bukkan és arról jelentést tesz, jutalomdíjat kap. Meg kell még említenünk, hogy az ilyen jutalom minden talált emberi holttestért kijár s így a holttestekkel üzött embertelen játék hamarosan véget is fog érni.

— **(Uj okmánybélyegek.)** A pénzügyminiszter megbizta az államnyomda igazgatóját, hogy művészi rajzok alapján korona értékű új bélyegjegyeket készíttessen. Mert a forgalomban levők nem elégítik ki a művészi igényeket. A bélyegek tervrajzait nyilvános pályázat útján szerzik be. Hét pályadíjat tűznek

ki, mert két bélyegmintára lesz szükség. A pályázat föltételeit az iparművészeti társulat közlönyének, a »Magyar Iparművészet«-nek legközelebb megjelenő száma fogja közzétenni.

— **(Olaszország növekedik.)** Olasz lapok írják: Marinelli olasz professzor, aki nem régiben a Pó folyam deltájának vidékét megvizsgálta, kimutatta, hogy Olaszország területe egyre nagyobbodik. Hogy e folyó torkolata mindinkább előre nyomul az Adriai tengerbe, az már régen ismeretes, de hogy a száraz föld növekedése oly jelentékeny legyen, azt mégsem hitték. Marinelli összehasonlította az 1893-ban végzett mérések eredményét egy 1823-ban készült térkép adataival és ebből az összehasonlításból kitűnt, hogy az utolsó hetven év alatt a Pó torkolatvidékén az iszap lerakódása következtében a szárazföld 762 négyzetkilométerrel növekedett, úgy, hogy Olaszország ezen idő alatt egy hatszázadrészével lett nagyobb. A szárazföld növekedése természetesen tovább tart. Marinelli azt is megróbálta kiszámítani, hogy mennyi idő alatt fogja a Pó az Adriai-tenger északi csucsat teljesen kitölteni. A tudós tanár azt hiszi, hogy száz—százhusz évszázad múlva ez okvetlenül el fog következni.

— **(Izraelita újév.)** Izraelita polgártársainknak szombaton kezdődik az újéve. A Ros-Hasónó két ünnepét megelőzőleg pénteken este 6 órakor máárv-ima lesz az izr. templomban. Szombaton, f. hó 17-én reggel 6 órakor sáhárisz-ima, 9 órakor muszáf-ima és délután 4 órakor müncha-ima tartatik. Ugyan-

Mintán Lüsszié gróf erről értesült, sietve hagyta el Párist, hogy anyjával találkozzék, tőle elbucsuzzék.

Nem akart elbucsuzatlanul arra az utra menni, honnan lehet, hogy vissza sem tér többé.

Amint megérkezett a longevilli kastélyba, — anyja elébe sietett.

Ármánd nyomban értesíté anyját, jövelele okáról.

— Nem sok időt tölthetek, drága anyám, körödben. Bucsuzni jöttem.

— Hogyan? — bucsuzni!

— Igen. Nem tudom, mit rejt a jövő.

— Beszélj, gyermekem, nyiltan. — Aggódni kezdek.

— De igérd meg, jó anyám, hogy erős leszel.

— Igérem, csak mond.

— Holnap párbajom lesz, Pontenau gróffal.

Lüsszié grófné elsápadt.

Belefogódzott egy székbe, hogy el ne essék.

— Az okot ne kívánd részletezni. — Megsértettem.

Helyt kell állanom.

Anyja kétségbeesetten szólott:

— Ó, hát ki az, a kit te megsértettél? Ki az aki el akar szakítani tőlem? Hiszen te még ellenségedet sem tudnád megsérteni. Nem, nem, ugy-e te csak tréfálsz. Próbára teszed anyai szívemet. Nemde ugy van?

— Nem anyám. Nem üzök játékot sziveddel, hiszen az én szívem is össze van törve.

— Ugy hát mond, mi miatt kell párbajoznod?

Ármánd kitérőleg válaszolt.

— Ne kívánd anyám tudni. Előbb-utóbb meg fogod tudni.

— Anyád előtt, jó fiam nem szabad titkodnak

Világos lett előtte, hogy Szoáson mindazt, a mit neki Marietteről mondott, elmondta Pontenau grófnak.

— Értem, uraim. Segédeimet ma délután várják el lakásukon.

E pillanatban Mariette halálápadtan jelent meg a küszöbön. Kis kezeit összekulcsolva nyujtotta a segédek felé.

— Nem engedem. Ön nem verekedhet meg atyámmal. Egyformán kedvesek mindketten nekem. Azután Pontenau grófnak nincs joga miattam felelősségre vonni Lüsszié grótot.

A két katonatiszt élénk megütközést árult el. Most már sejtették a párbaj okát.

Udvariasan meghajoltak Mariette és Lüsszié gróf előtt és távoztak.

Mariette ismét egyedül maradt Lüsszié gróffal, ki vigasztalta, megnyugtatta, felvilágosította, hogy Pontenau gróf azon a jogon, mert gyámja, jogosult megvédeni háza becsületét.

— El voltam erre készülve, drága Mariette. Ez a bűnhődés egyik része, bűnömért. De legyen nyugodt, Pontenau gróf életét nem éri szerencsétlenség ebben a párbajban.

— S az önét?

— Sorsom, életem Isten kezében van.

— Nem, nem engedhetem. El fogok menni Pontenau grófhhoz. Szerelmemre s mindenre, a mi szent előtte, ki fogom eszközölni, hogy hagyjon fel boszújával, mely engem sujtana. Ő nem fogja az utolsó kérésemet megtagadni.

— Ne tegye drága Mariette. Ez a legkevesebb, a mihez Pontenau grófnak joga van. Aztán gondolja meg:

ez a sorrend az ünnep másodnapjára is. Mindkét napon magyar hitszónoklat is lesz, melyet *Perls Ármin dr.* főrabbi tart.

— **(A négy éves csecsemő.)** Aki pedig a cím után következtetve pikánsnak itélné az alább megírandó tárgyat, az ne olvassa tovább. Holott csalódnai fog. Mert az emberi nyomoruság egy nem mindennapi példázatáról van szó. Állott ma a kapitány előtt egy sátoros cigány-karaván. Egy közülök menyecske volt, még pedig kilenc gyermeknek az anyja. Kérdezte a kapitány tőle, milyen korban vannak gyermekei? Mondotta a vén banya:

— Van közste kirem, a ki még szopik is . . .

— Hány éves lehet az a gyermek? kérdezte a kapitány.

— Négy éves, csókolom a kezsit-lábát méltóságos főkapitány ur, mert tudja kirem, minálunk hol van kenyir, hol nincs és az ártatlannak is csak ilni kell, vallotta a banya, aki vándorol a hazában, mint a duvad.

— **(Vén bűnös.)** Jó cimborák egymás között néha megengedik maguknak, hogy így titulálják egymást, öreg *Bódi József* azonban — úgy látszik — valójában is megérdemli ezt a nevet. Öreg *Bódi József* Nagyfalun lakik s most nem kevesebb bűn, mint gyujtogatás miatt, került gyanuba. Ugyanis *Doba Istvánnak* kigyuladt és leégett egy 200 forint értékű szalmakazla s a gyanu öreg *Bódi József*re irányul, hogy ő gyujtotta azt fel boszúból. Hogy e miatt vizsgálat alá fogták az öreget, kiderült, hogy nemcsak boszuállásra képes — mert

haragból gyujtotta fel a szomszédja szalmakazlát — de a másét sem tiszteli és lopásokat is szokott elkövetni. Így *Oláh Ferenc* és *Cakó József*, nagyfalui lakosoktól lopott el egy-egy csapat aprójószágot, melyeken aztán jó pénzért túladott. A vén bűnös ellen most mindeme bűneiből kifolyólag a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(A cigányasszony jóslata.)** *Karcsu*, szép gyermekleány volt *Erzsébet királyné*, mikor az ötvenes évek elején ráncosképű cigányasszony mondott jóslatot piciny tenyeréből. A boszorka sokáig nézte a szerte-futó ereket, aztán siránkozva mondta meg a a szép bajor hercegisasszonynak, hogy reá valaha nagy veszedelem vár, mert nem természetes halállal fog kimulni. Akkor a királyné kagagásra fogta ezt a jóvendőmondást, a melynek beteljesedését most milliók siratják. A cigányasszony epizódját a Münchenben megjelenő *Tagblatt* beszéli.

— **(Méreg a koreai király asztalán.)** A fejedelmek sorsát nem lehet irigyelni. Egyre ott leskelődik köröttük a halál. Gonosz emberek életükre törnek és ebben a törekvésben bámulatosan következetesek. A mikor azt hiszik, hogy a legnagyobb biztonságban vannak, akkor van hozzájuk legközelebb a veszedelem. Most a koreai király ilyen nagy veszedelméről érkezik hír. Szöntből jelentik, hogy a koreai király és a trónörökös e hónap 14-ikén vacsora után megbetegedtek. Gyors orvosi segítségre csakhamar jobban lettek és most már gyógyulóban vannak. A vizsgálatot

megindították és kiderült, hogy alighanem méreg volt a király asztalán. Gonosz kéz mérget kevert a király vacsorájába. Miért tették ezt és ki, még nem tudják, de tizenegy udvari tisztviselőt már letartóztattak.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 15. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 69.2 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 11.8 °C

» maximuma: 22.3 °C

» minimuma: 16.8 °C

Páranomás: 8.0 mm.

Relatív nedvesség: 80%

Felhőzet: 1 St. r.

Szélirány s erő: ○

Csapadék 24 órai: nyomok ●

Hűvös, derült száraz.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ *Csiky László* Aradon. Szintársulatunknak legkedveltebb s valóban művész-tagja, *Csiky László* Aradra *Leszkay András* szintársulatához szerződött. Aradon október 1-én mutatkozik be az ottani publikumnak „Bánk bán” címszerepében.

A képzelt beteg.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. szept. 15.

A *Vasary Gyula* főkapitány által elfogott betörő, *Kreutzer József* még mindig a rendőrség rabkosztján él, mert ez ideig nem érkeztek meg az adatok a rendőrség kezeihez, me-

el tudnám-e viselni, hogy gyávának látszassak bárki előtt. Nekem meg kell verekednem a gróffal, meg fogok verekedni. S ha az végzetem, hogy elpusztuljak, azt fogja siratni bennem, ki méltó volt szerelmére.

Mariette végre engedett. Lemondott arról, hogy a grótot felkeresse, a párbajról lebeszélje.

De e megnyugvása újabb keserőséggel tölté el lelkét. Most, midőn örökre magáénak hitte *Lüsszié* gróf szívét, az irigy sors közbe lépett s kétségbe dobtá boldogtalan szívét.

A notredamei templomban deit harangoztak, mikor *Mariette* a szállodából kilépett, hogy a „svájci egyesület”-ben állás után tudakozódjék. A szálloda ablakából egy férfi tekintett utána, elkísérve tekintetével a távozó leányt.

A férfi — *Ármánd* volt.

XV.

Lüsszié grótot *Mariette* látogatása egészen átalakította. Lelkéből eltűnt a nyomasztó bú, mely annyi idő óta elkészerítette. Előtte látta a boldog jövőt. Képelete megalkotta a szebb jövőt, melyben egymásért fognak élni. Meg volt győződve arról, hogy *Mariette*-et meg fogja szeretni anyja, ha látja, hogy oly hosszú időn át nem változott szerelme.

A párbaj, melyet *Pontenau* gróffal kellett vívnia, nem télemlité meg.

Lüsszié gróf azon emberek közé tartozott, kik becsület nélkül élni nem tudnak. Módjában állott volna a párbajra való kihívást visszautasítani, mert hiszen azt a bünt, amit elkövetett, jóvátenni szándékozott házassággal; de férfiasága tiltakozott ezen felfogás ellen, csupán azért, ne hogy *Pontenau* gróf, vagy megbízottjai előtt gyávának tűnjék fel.

Aznap folyamán gondoskodott két katonatiszt segédéről, kik találkoztak *Pontenau* gróf megbízottjaival s abban állapodtak meg, hogy a párbajozó felek háromszor fognak golyót váltani s ha a pisztoly-párbajban sérülés nem történik, végkimerülésig karddal verekszenek, bandage nélkül, a szurást sem véve ki.

lyekből az elfogott betörő kilétét, illetőségét s főképp bűneinek lajstromát meg lehetne állapítani.

Az elfogott bűnös, a ki a belvárosi templomból ellopott arany kereszt ellopásán vesztett rajta s így került a jól megérdemelt börtönbe, sok bajt ad azóta is a rendőrségnek.

Furfangos módon különféle dolgokat eszel ki, hogy a börtön ellen panaszkodhassék s hogy valamiképpen ott ne feledjék végkép a fogházban. Ez ugyan úgy sem történék meg, mert aktái mindig készenlétben vannak; bűnlajstromához naponként jön valami s ha ez a lajstrom egész lesz, majd átkisérik a királyi ügyészséghez, hol aztán csakugyan állandó lakhelyet adnak neki. Addig azonban ott kell a rendőrség börtönében hűsölnie és a rabkosztot fogyasztania.

Ezzel a rabkosztal gyült meg először a betörő baja.

Mindjárt az elfogatása utáni egyik napon, mikor ebéd után volt az idő, nagy jajgatás hallatszott ki a zárkából, hol az elfogott betörő siratja az arany szabadságot.

A porkoláb bement hozzá, hogy megkérdezze, mi a baja.

— Orvost, orvost hívjanak! A gyomorgörceim elövettek az ételük miatt. Ha meghalok, a rabkoszt lesz az oka.

A rendőrség rabkosztjától még ugyan nem halt meg senki, hanem hát a híres rab életére különösen kell vigyázni s így előhivaták az egyik tiszt orvost.

Az orvos megvizsgálta a jajgató rabot s rendelt neki valami csillapítószert.

— Ezt megiszsa és nem lesz semmi baja.

— Jaj, dehogyan nem lesz, dehogyan! Küldessen engem a kórházba, orvos ur!

— No, majd meglátjuk. Egyelőre ettől is elmulnak a gyomorgörcei.

Hanem a görcsök másnap és harmadnap is ismétlődtek, bár csak mindig rövid időre, úgy, hogy már később figyelembe sem vették, ha a betörőnek gyomorgörcei voltak, mert az különben farkasétvágygyal fogyasztotta el a rabkosztot.

Egy darabig aztán csendesen volt a betegeskedő rab. E csendesség közben a megszökésről tervelt és az arany szabadságról ábrándozott; de terve dugába dőlt, ábrándjai romba omlottak. Mert az éber porkoláb még idejekorán észrevette a rab szándékát s mivel az a szándék rendőri szempontból épen nem volt tisztességes, hát a szándék végrehajtásában meg is akadályozta.

A betörőt azonban ez egy cseppet sem szomorította el. Most már súlyosabb zárkába került ugyan, de épen ezért ismét visszatérhetett a betegségre. És valahányszor orvost hívtak hozzá, mindig különféle bajt talált ki s az orvoságok helyett csak ezt hajtogatta:

— Küldjön a kórházba, doktor ur!
Az orvos azonban hiábavalónak találta ezt.

— Hiszen maga nem beteg; maga képződik. Miért menne hát kórházba!?

Erre a kérdésre nem felelt a rab, hanem valami furfangos mosoly szaladt át az arcán, a mit azonban az orvos nem vett észre.

Tegnap este aztán, mikor a rabhoz benyitott a porkoláb, az ott feküdt az ágyon és hőrögvé, nyögve fetrengett ott.

Lámpát hoztak és úgy nézték meg, hogy mi a baja.

Az arca véres volt, kezei feltörve, mintha köves padlót súrolt volna velük.

És úgy is volt. A furfangos betörő a fejét, arcát és kezeit a szó szoros értelmében eléktelenítette a cella kövezetén, készakarva sűrölve ott magát véresre.

Nosza siettek hozzá orvost hívni.

— Hát maga mit csinált már megint? Kérdezte tőle az orvos.

— Amint látni tetszik, nyögte a rab. Azt mondták mindig, hogy képzelt beteg vagyok; most már csak igazán beteg vagyok, mi!?

Hanem bizony most se volt olyan ez a betegség, hogy féltetni lehetett volna a betörő drága egészségét. És így megint csak egyszerű orvosi segély kellett s a rabnak kórházba szállításáról szó sem volt.

— És még most sem visznek kórházba? kiabált az.

— Miért akar maga olyan nagyon a kórházba menni? kérdezte az orvos.

— Hát már csak megmondom. Talán onnan hamarabb megszökhetném.

Felelte a képzelt beteget játszó betörő és a falnak fordulván, jelezte, hogy aludni akar.

T a n ü g y.

(A miniszter nem ad korpótlékot. Mint minden iskola fenntartó testület, úgy Pécs városa is folyamodott a közoktatásügyi miniszterhez, hogy a tanítói korpótlékokra államsegélyt utalványozzon ki. És mint a legtöbb esetben, úgy Pécs város kérvényezése esetében is úgy határozott a miniszter, hogy mivel az előirányzott összeg csekély és ez a szegény iskola fenntartó testületeknek kell, tehát nem ad államsegélyt. A miniszter határozatáról ma értesítette a közigazgatási bizottságot *Salamon József* tanfelügyelő s a bizottság mit tehetett mást, tudomásul vette e határozatot. A tanítók korpótlékát most már tehát a városnak kell fedeznie.)

T Á V I R A T O K.

— **Nagy sztrájk Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi világkiállítás épületeinél alkalmazott munkások közül hétezeren beszüntették a munkát.

— **A Dreyfus-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Némely lapoknak az a híresztelése, mintha *Faure* elnök lemondani készülné, ha a minisztertanács a Dreyfus-per revízióját elhatározná, a párisi Havas-ügynökség jelentése szerint minden alapot nélkülöz.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, szept. 15.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8:11; későbbi szállítás: —. —
Tengeri, szept.: 4:64; őszre: 5:13. — *Rozs*, őszre: —. —
Zab, őszre: 5:34.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 356:60. — *Magyar hitelrészvény*: 392:25 — *Államvasut*: 352.—.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi szeptember hó 12-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1939. Mitzki Sidonia — Neufeld József házass. felb. — mv.
2014. Kovács György — Kovács Erzsébet házass. felb. — hh.
2057. Bellai János — Pap Lidia házass. felb. — mv.

2094. Hasdi János — Nyárasdi Mária házass. felb. — hh.
III. 2255. Szelig Gáspár — Leopold Lajos 650 frt 27 kr. — mv.
2290. Plackó Mária — Fortunató Román végr. mszúnt. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1866. Farkas Sándor — A cs. kir. déli vaspálya társ. 648 frt. — hh.
1867. Farkas Sándor — A cs. kir. déli vaspálya társ. 648 frt. — hh.
1875. özv. Bekszits Gyuláné — Szily Mihály 50 frt. — r. ms., r. hh.
III. 2253. Jasna Bräuer — Stern László bizt. végr. — rend.
2287. Letenyei taktár — Kovács János s n. végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1775. Kieh Lipót — Wimmer József zjog. bek. — rend.
1810. Heller Adolf — Schultheisz Pál zjog. előj. — rend.
1819. Magyar állam kincstár — Mózes János zjog. bek. — rend.
1831. Balog Mihály s t. tulajd. jog és kikötm. bek. — mv.
1834. Burghardt János — Kienle József s t. előj. zjog. törl. — hh.
1835. Szabó András — Fehér György tul. jog bek. — hh., ugyanebben a zál. jog bek. mv.
1836. Scottó Dongles — Topfer Pálné tul. jog bek. — rmv.
1995. Jankó Sándor s n. — Varga József ellen mond. — fo.
2012. Koszér Tamás — Horváth György s t. végr. — hh.
2121. özv. Dávidovits Józsefné — Fábian Anna végr. — hh.
2188. Dürnkopf s t. bécsi cég — Obetkó Gyula végr. — rend.
2203. Gyenis József — Zsuzsits István végr. — rend.
2209. Ullmann Károly — Danc Mihály végr. — fo.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 1763. Pánics Pálné — Balázs Pál s n. végr. — rend.
1773. Kotnig Simon s t. önkéntes ár. — hh.
1825. Egyed Mihály — Szalai Mari s t. végr. — hh.
1830. Mühl Henrik — Neun Henrik s n. végr. — rend.
1844. Spiegl Albert — Marton Balázs végr. — hh.
1846. Dr. Földi Béla — Erdorf Miklós s n. végr. — hh.
1862. özv. Wutsák Miksáné — Hajdarovits Erzsébet végr. — mv.
1897. Hőgyészi taktár — Fuchs György s n. végr. — hh.
2064. özv. Matolcsi Sándorné — ifj. Magyarica József s n. végr. — mv.
2065. özv. Matolcsi Sándorné — ifj. Magyarica József s n. végr. — rend.
2202. Dr. Tóth József — Takács Lőrinc végr. — hh.
2264. „ — „ — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Böcz Alajos.*

- V. 2137. Tóth János becs. sért. — rend.
2151. Csencsetz János lopás. — hh.
2152. Tóth Ferenc s t. becs. sért. — vu.
2189. Vajda József s t. k. t. sért. — vu.
2190. Gyurkó Ferenc k. t. sért. és becs. sért. — vu.
2191. Pap Ferencné becs. sért. — hh.
2225. Tallián István s t. lopás. — hh.
2270. Boka Dánielné s t. becs. sért. k. t. sért. — vu.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1687. Zsiga András s t. s. t. sért. — hh.
1693. Mendli József s t. lopás, org. — rmv.
2146. Kreszinger György s t. m. lak sért. — rmv.
2223. Göndöcs Sándor s t. sért. — hh.
2241. Kecskés István s t. hat. ell. erősz. — hh.
2283. Halász Jánosné s t. ember ölés. — hh.
2311. Korpics Ferenc lopás. — hh.
2336. Gelencsér Lukács s t. m. lak sért. — hh.
2343. Rittinger Boldizsár súly. t. sért. — fo.
2304. Nagy Márton s t. szánd. emb. ölés. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi szeptember hó 19. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2101. Hergó György — Csordás Juli házass. fölb.
2104. Bodi József — Szundi Mária „ „
2347. Bayer György — Kartai Éva „ „
III. 2312. Dr. Jakab Lajos — Kiss Aladár letét.
2321. Schmidt Mihály hagy. ügy. zárlat.
2340. Tót Vince — Tót Zsiga György kiel. végr.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 1878. Boda János — Varga Lajos számad.
1908. Dr. Toldi Béla — Deák Sándor s t. 352 frt
28 kr.

II. polgári tanács.

Előadó: Graff Károly.

- III. 1850. Siklósi takptár — Simon Juli zjog. bek.
1856. Antal János s t. — néh. Schrauf János örök.
tlkv. ügy.
1865. Merkl Mór — Merkl Fülöp s n. tjog.
1935. Bozsánovits Mátyás s t. kisk. törtl. s tjog. bek.
2053. Mohácsi takptár — Jakab József s t. végr.
zjog. visszaáll.
2092. Özv. Krisztanits Antalné — Kőrösi Gábor
zjog. bek.
2093. Özv. Loggó Ferencné — Bálint Katalin zjog.
bek.
2112. Dr. Áronffy Rókus — Takács Franciska
zjog. törtl.
2164. Özv. Krisztanits Antalné — Szabó Dávid
zjog. bek.
2165. Özv. Krisztanits Antalné — Szabó József
zjog. bek.
2187. Néh. Csonka János és György hagy.
2228. Doroghi Rozália — Hauk Antal végr.

Előadó: Szabokrszky Ferenc.

- III. 1933. Dr. Liber György — Storch István s n. végr.
1946. Nagyszebeni földhitelezet — Obetkó Zsig-
mond végr.
1964. Szabó Sámuel — Siklósi segélyegylet végr.
mszünt.
1965. Szabó Sámuel — Kohn Adolf végr. mszünt.
1966. Klautz János — Nagy Sándorné végr.
1969. Ullmann M. Károly — Csomor Mihály végr.
1973. Tasi Ferenc s n. — Dózsa Ádám s n. »
1975. Dr. Raics Lázár — Kovács János s n. »
2324. Danz Mihály — Kreutz Mór s n. végr.
2354. Dr. Tóth József — Takács Lőrinc végr.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- III. 2057. Herczeg Leopold jogt. elsaját.
2059. Kovács (kacs) Istók s t. közcsend ell. kih.
2062. Cseresnyés Pálné » » »
2063. Auer Lászlóné jogt. elsaját.
2084. Tóth János lopás.
2090. Jager Pál s t. »
2094. Simon György s t. m. lak sért.
2095. Naszári Lajos suly. t. sért.
2125. Keszthelyi László testi épség ell. kih.
2126. Hali Pál suly. t. sért.
2148. Németh János közcsend ell. kih.
2149. Hajdu Mihály s t. » » »
2192. Kis Lovács Mihály s t. lopás.
2210. Ifj. Óri András » » »

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 2369. Németh Géza s t. magánosok ell. erősz.
2379. Moncsik Elek s t. lopás.
2388. Id. Kele József m. lak sért.
2390. Kolasics Mihály m. okir. ham.
2401. Hobor György suly. t. sért.
2403. Kis József » » »
2406. Guksics Stipo s t. lopás.
2724. Özv. Szentés Józsefné s t. gyilk.
2725. Boros Károly lopás.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIJS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3 tuczat 5 forintért

valódi franczia

Gummi vagy **halhólyagot**

a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-
áru raktára (X. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés
titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árúért a
pénz visszaadatik.

4745. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pipusz Kristófné szül. Gabrini Amália szt.-istváni lakos végrehajtónak, özv. Told Ferencné szül. Hochend Ferencné monostori lakos végrehajtást szenvedett ellen 20 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. járásbiróság területén lévő, Monostor községben a 13. sz. a. betétben felvett 1548. hrsz. ingatlanra 300 frt; a monostori 14. sz. betétben foglalt I. 2—3. sorsz. 2084. hrsz. és 1/86. rész legelőre egészben, tehát az 1881: 60. t.cz. 156. §-a a) pontja értelmében Told Ferencet, Told Györgyöt és Told Józsefet illető részekre 160 frt kikiáltási árban, ugyanezen betétben II. 291/2. és 292/2. hrsz. 167. hrsz. ingatlanra egészben, tehát az 1881: 60. t.-cz. 156. §-a B) pontja értelmében Told Ferencet, Told Györgyöt és Told Józsefet illető részekre is 335 frtban ezennel megállapított kikiáltási

árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi október hó 4. napján d. e. 10 órakor Monostor községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 30 frtot, 16 frtot és 35 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1898. évi május hó 31. napján.

Székács,
kir. albiró.

Százezrei a
családoknak iszzák
előszeretettel
naponta a

• Eljen! • éljen! •

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babkávénak egészségre ártalmas alkatrészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felnőttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitűnőbb pótléka a babkávénak, valamint ajánlásra legméltóbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi Kathreinernek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.